

دابړان دلشاد ابراهيم

که دایرام
له چرپه ی پر چه زی نیگاو
سیبه ری زولفی په خشان ی
ئیدی دیبه م
بوو به هه ورئکی راکشاو
لئزمه ی نه شکیش
بوو به په هیله و بارانی

ئهمئستا سپ و شه که تم
هه روه ک په نجه ره ی ژووره که م
هه ناسه م له ته ما شلال
جه سته شم وه ک رۆحم ته زیو
خامه شم له ئاست ووشه یه ک
وه ک زمانم بی سرپه و لال

چه ند خوزگه م دیت بوو رۆژانه ی
نیگام تیدا ئه هونیه وه و
سه رنجم تیایا به ش نه کرد
تا کو ئه بوون به و په خشانه ی
به شنه پای ووشه کانی
پشکو ی ئه وینی گه ش نه کرد

چه ند حه یفم دیت بوو شه وانه ی
له جیی گزنگی زیپینی
خوری پروخساری دووری لیم
له زکرا بووم بوو ژوانه ی
نیگای ئه دا به مانگه شه و
تا کو ئه ویش بیبه خشی پیم

ئیدی ئه و رۆژانه رابوورد
شه و و رۆزیش له ئامیزم ناگرنه وه
وه کو جارن
ئیدی خه ونه سه وزه کانم
بوون به قوربانی ساتیکی
هه سستی جوو دایی و
دابړان

تیبینی کوردستان نیت:

ئهم نووسینه بیروبوچونی نووسه ره که یه تی، کوردستان نیت له ناوه رۆکه که ی بهرپر سیار نیبه.